

MINNEBO, MAN VAN BEELD EN BRONS

Hoewel in Brugge geboren (op 6 februari 1940) bracht Hubert Minnebo het grootste gedeelte van zijn jeugd door in Oostende. Van kindsaf liet Hubert Minnebo blijken interesse te hebben voor het kunstenaarschap. Waarbij het kunstklimaat van Oostende uit die tijd met figuren zoals James Ensor, Constant Permeke, Leon Spilliaert wellicht zijn invloed had op Minnebo.

Nog in 1986 getuigde Hubert Minnebo: 'Toen ik eind van de jaren vijftig mijn eerste expositie hield, was het bijna onmogelijk om niet vanuit het Vlaams expressionisme te starten. Het Oostende van toen met zijn woelig artistiek leven, gaf aan menig jong kunstenaar Permeke als boegbeeld. Toen ik in 1961 mijn tekeningen exposeerde, voornamelijk naakten, waren die duidelijk Permeke-aans geïnspireerd'.

In dezelfde stad was de schim van Ensor blijven hangen. Hij kon geen enkel kunstenaar onverschillig laten, en de autodidakt Leon Spilliaert, zoon van een Oostendse parfumeur, vriend van Emile Verhaeren, had er een even apart, onmiskenbaar en soepel spoor getrokken. Jan De Clerck zorgde er voor de 'couleur locale' en de jongere Maurice Boel had er ooit verklaard dat hij ervan droomde een schilderij te maken dat volmaakt zou zijn en niets zou voorstellen. Al deze verschillende geaarde grote en talrijke mindere goden zorgden voor dit typische kunstleven waarin de jonge Minnebo werd ondergedompeld. Minnebo nam met volle teugen deel aan het jonge, eigentijdse kunstleven van deze stad. Daar was bovendien 'het Kroegske' van Joris Houwen waar figuren kwamen zoals Ernest Aerts, Kari Bert, Yves Rhayé, Eddy Westerduin, Jef Van Tuerenhout, Roland Devolder en Etienne Elias. Uit die tijd ook is vriend voor het leven gebleven kunstschilder Hubert Decler die zich later voorgoed als leraar in Nepal zou vestigen en er nog steeds boeddhistisch gericht leeft. Via Decler is Minnebo zeer vroeg al met de wereld van het boeddhisme in aanraking gekomen en gebleven.

Typerend zoals later zou blijken voor het kunstenaarstalent en vakkundig doorzettingsvermogen van Hubert Minnebo was het feit dat hij het op een leeftijd van amper achttien jaar aandurfde om een eerste individuele tentoonstelling te houden in Oostende. Dit in het met visnetten en krantenpapier behangen zaaltje van Hugo Anthierens aan de Vismarkt. Er volgden andere tentoonstellingen, Minnebo wou vooruit. Hij werd in Oostende, binnen het bonte kunstleven, een opgemerkte en alleszins kredietwaardige verschijning.

Sierlijkheid van de eenvoud, essentie van de gelaatsuitdrukking.

Van kunstschilder evolueerde Hubert Minnebo geleidelijk tot beeldhouwer waarbij de tekening (uitermate briljante schetstechniek) basis en uitgangspunt van alles altijd in ere werd gehouden. In 1970 vestigde Hubert Minnebo een eigen bronsgieterij in Leffinge en in 1974 ging de kunstenaar in Stalhille wonen. Zo ongeveer halweg tussen Brugge en de kust in. Daar bouwde Hubert Minnebo een oude maalterij om tot een paradijslijk pand met woon- en expositieruimte en een nieuwe eigen bronsgieterij. Hubert Minnebo ging nu uitsluitend in

brons werken volgens de verloren wasmethode. Vanaf 1975 kwamen daar de gouden juwelen bij, volgens dezelfde techniek ontwikkeld.

Hubert Minnebo is een open en rustig figuur, die vlot en graag praat en vanuit zijn blauwe ogen op levens- en kunstproblemen zijn spitse, rake visies formuleert. Hubert Minnebo houdt van stripverhalen, van jazz en blues, volgt de muziek van Bob Dylan sinds 1963, houdt ook van Sartre en Camus, van de poëzie van Hugo Claus en Herman de Coninck. Is Hubert Minnebo een dichter? Nee, luidt

Ook in de juwelen van Hubert Minnebo vinden we iets terug van Egyptische, Pré-Columbiaanse en Aziatische culturen. De juwelen zijn uniek en enig mooi.

het antwoord maar er mag getwijfeld worden. 'Elke dichter is deemoedig zegt Paul Van Ostayen en deze deemoed ligt in het ongrijpbare rond hem'.

Wie Minnebo's kunstwerken leert kennen en wil smaken en begrijpen, leze de veelal wijdlopende lyrische titels die ze meekregen. Ze ontstaan zowel voor, tijdens als na het ontstaan van het kunstwerk. Ze zijn dus zoveel als een sleutel. Wie volledig in deze kunst wil binnentreden, krijgt hier een aardig opstapje waarmee hij rekening dient te houden.

Minnebo's beeldspraak komt neer op een stevige vorm die van de figuratieve menselijke figuur niet te veel afwijkt, maar ze wel styleert tot een duidelijke herkenbaarheid.

Zijn lichaamscomposities worden veelal bekroond met een soms uitvoerige hoofdversiering. In uiterste maar groots eenvoud heeft de kunstenaar op een begenadigd moment de finale expressie gevonden voor het gelaat van zijn beelden.

Twee oogholten, gescheiden door een dunne streep die zowel voorhoofd, neus, mond en kin globaliseert en vervangt. Sierlijkheid van de eenvoud, essentie van de gelaatsuitdrukking.

Het vrouwelijk lichaam speelt een bijzondere rol in zijn werk. Het verschijnt in tekeningen en etsen - want tekenen is toch voor alle kunst de vaste zuivere basis - ook in juwelen en sculpturen. Minnebo spreekt de vrouw uit in transcendente zinnebeeldigheid en in aardse zinnelijkheid. Haar lichaam is altijd tot enkele soepele, slanke vormen teruggebracht. Men zou de vouwen van de kleedij, de plooiën van de huid willen afdasten. De tedere modellering van het oppervlak volgt getrouw de vergulde buigingen van een hoofd, een arm, een boezem, een dij. Al deze verstilde, gestolde gebaren hebben bij Minnebo een bepaalde zij; zij openen een weg naar ruimte en tijd.

De beelden van Hubert Minnebo strekken zich inderdaad op monumentale wijze uit in de ruimte. Zowel naar binnen als naar buiten. De kunstenaar heeft een stuk ruimte voor zich opgeëist, hij heeft er beslag op gelegd, hij heeft het eigenmachtig afgeperkt en stelt er, met grote zekerheid, zijn kunstwerk op. Op groot of klein formaat, in de huiskamer of in de buitenlucht, geeft zijn beeld aan dit stuk ruimte een andere en meteen unieke

identiteit. Zijn beeld was voor die plek bestemd. Het geeft er een nieuw leven aan.

Maar ook naar binnen is deze sculptuur ruimtelijk gezien. Zij grijpt de beschouwer aan, vraagt hem uit, reikt antwoorden aan. Deze innerlijke ruimte verwijst naar de vele beschavingsgebieden over de wereld die de kunstenaar heeft ervaren en waarvan toetsen nableven in zijn ervaringsveld. Stoerheid en zinnelijkheid, sacrale aanwezigheid, sensuele raakpunten zitten samen vastgesteld in het warme bronsmateriaal. De gestyleerde aangezichten, de statische statuur, de versteven gebaren, de soms asymmetrische overluifeling, het gesloten karakter van alle beelden roepen reminiscenties op aan Egyptische, Pré-Columbiaanse en vooral Aziatische voorbeelden die vast geankerd zitten in cultuur en religie. In Minnebo's beelden vindt men iets terug van dit ontheven zijn aan de wereld, van verheven inkeer en bespiegeling zo eigen aan de bijzonder rijke cultuurkringen die hij daar heeft leren kennen. Geënt op de Vlaamse eigenheid van de kunstenaar groeide dit erfgoed van oude culturen in zijn beelden tot een nieuwe, universele identiteit.

In zijn zuivere en onmiddellijk herkenbare vormgeving verschijnt deze eigenheid met een lyrische symboliek, af en toe met magische en mythische impulsen en accenten onderstreept.

De techniek van de bronssculptuur is een omslachtige, tijdrovende bezigheid. Minnebo heeft ervoor gekozen omdat hij, naast zijn inspiratie als artiest, ook de zin voor de afwerking heeft. Hij wil ook alles zelf doen; hij wil het kunstwerk maken vanaf de eerste ruwe schets tot de finale verschijning. Het beeld dat de kunstenaar heeft gezien van in zijn eerste tekening komt na tal van bewerkingen uiteindelijk te voorschijn in zijn ruige, bewerkte of glanzende schoonheid en het blijft zo voor altijd. In alle stadia is de kunstenaar rechtstreeks met de ontwikkeling betrokken.

« La piété de l'ouvrage bienfait », naar het woord van de Franse dichter, is hij Minnebo in goede handen.

Kunst en ambacht zitten hier verenigd in een unieke combinatie, waardoor de kunstwerken niet alleen een eenmalig karakter hebben, maar deze eenheid ook volop naar buiten uitdragen. De kunst van Minnebo is één geestelijke en vleeselijke jubel. Beide waarden zitten van oudsher en nog altijd in de beste Vlaamse kunst verenigd. Bij Minnebo in de warme, kostbare materie van grootse creaties en van kleinoden met bescheiden afmeting. Hoe dan ook, zij dragen zijn persoonlijke, herkenbare, onverwisselbare stempel. Wie zijn beelden ziet, bekijkt, betast zal geleidelijk iets van de zingeving ervan ervaren.

Want het laatste geheim is het zijne. En zo hoort het.

Fernand Bonneure